

мамо нѣкогѣ момче и хало на
турѣвъ и чевръсъ едни коѣ. Сл-
чаѣ се та ги сѣдѣца и видѣ си бурѣвъ
еднѣ Буръ, кой казавъ на коѣ:
ухъ Буръ та не та е срамъ, и въ не
Буръ се оставилъ да не бѣди паче въ
едно хлате. А че Буръ? рече и въ коѣ,
сакимъ голѣмо момче сѣво не да
бурѣвъ едни бѣже?

не е голѣмъ му расрѣтъ да на-
правимъ это напо-сладнѣ

Бурѣвъ и майка му.

Бурѣвъ та мамо казавъ не-
спомъ ~~та~~ поучвала чедѣвъ си ра-
ча да ходи на нѣтрѣвъ, а не пѣсса
Задимковъ. Еднѣвъ Бурѣвъ и
казаво: мамо! Я по-нѣтрѣвъ по-
нѣтрѣвъ та да видѣ коѣ не самъ
да въ рѣвъ, а не нѣвъ подиръ та да
нѣтрѣвъ капо пѣсе

та-неско е да уримъ въ коѣ за
нѣво, а не да го направимъ самъ

Бурѣвъ и майка му.

Бурѣвъ коѣ та ставала да та-
се, та въ бурѣвъ на Бурѣвъ
сѣ да не оставя нѣкому братѣта,
коѣ и въна нѣвъ, и то Я случало и
нѣмъ Бурѣвъ не дошло до пѣва. Нѣмъ
по пѣва дохождатъ въ нѣвъ и хлѣ-
тинѣ да му въ нѣвъ, не нѣмъ нѣ-
нѣ урѣвъ нѣво хѣбѣво; а Бурѣвъ
та казаво: не можъ та въ нѣвъ,
майка ми е бурѣвъ та: нѣкому да
не въ нѣвъ, коѣ и въна нѣвъ. и въ-
нѣвъ си ставатъ бѣвъ да нѣмъ да
та нѣтрѣвъ нѣмъ Бурѣвъ.

Който нѣмъ по сѣмъ нѣвъ и по-
нѣмъ не нѣмъ та нѣмъ Бурѣвъ